Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 2 1999

Ordföranden har ordet:

Kära ferlinvänner!

I år är det inte Nils Johan Einar Ferlin som jubilerar utan August Strindberg. Han fyller 150. Det är som sig bör omgivet med åtskilliga aktiviteter. Till de mera udda hör att en kvinna i Gävle annonserar efter intressenter för att kunna bilda Strindbergshatarnas förening.

Något liknande tycks inte behövas i Nils Ferlins fall. Han håller sig levande på annat sätt, även om han aldrig var oförarglig. I Filipstad och annorstädes fanns det alltid folk som förargade sig. Men sällan har en person som tänkte så mycket på döden mött så mycken kärlek som han.

Ja, Ferlin finns med i de flesta sammanhang. Kanske kommer han nu också att göra sig påmint när vi ska laga mat eller göra oss en kvällssmörgås.

Nej, det är inte så att man som t.ex, just i Strindbergs fall är på väg att skriva Ferlins kokbok – det hade i så fall fått bli en kokbok för bantare – utan i stället planeras att några av hans dikter skall tryckas på små magnetplattor ämnade att placeras på våra kylskåp och i vardagen skänka oss ett klokt ord till eftertanke. Jag fick beställningen för en tid sedan, och naturligtvis försökte jag hitta några texter som skulle kunna passa. Men lätt är det inte, bland annat därför att folk i allmänhet, troligen i motsats till oss som känner Ferlins diktning, inte har sammanhanget klart för sig och då blir ett par lösryckta rader missvisande. Svårt är det också att finna något konstruktivt, hurtigt eller positivt

Koncentration är annars ett adelsmärke för Ferlin, och visst finns det självklara fyrradingar:

Man dansar där uppe – klarvaket
är huset fast klockan är tolv.
Då slår det mej plötsligt att taket,
mitt tak, är en annans golv.

eller

Tiotusen år
var minut som går.
Var sekund som går
tiotusen år

I andra fall får man skära ut några rader och det är alltid svårt och kan lätt träffa fel. Det kan bli för mörkt:

I livets villervalla
så nära vi gå –
men så fjärran från varandra
ändå.

eller

Inte ens en grå liten fågel
som sjunger på grönan kvist
det finns på den andra sidan
och det tycker jag nog blir trist.

För ljust blir det aldrig, även om man ibland klipper bort det dystrare slutet av dikten, döm själv:

Vägen till kärlekens paradis
är gammal men evigt ny:
Två händer kan mötas – händelsevis
inunder ett paraply.

*

Blomdoft och fågellåt
majnatt i bidan.
Grubbel och ont försåt
för vi åt sidan.

*

Omslagsbilden:

Ferlinbyst gjord av framlidne smideskonstnären Konrad Nyström, Norrtälje. Bysten är tänkt att vara modell till en Ferlinstaty i Roslagens huvudstad. Foto: Esse Jansson

Kärleken kommer och kärleken går,
ingen kan tyda dess lagar.
Men dej vill jag följa i vinter och vår
och alla min levnads dagar.

Men visst skulle man kunna ta med något av det allra personligaste, även om man begränsar sig till fyra eller rentav två rader

Vad hästar har sorgsna ögon,
bruna och aldrig blå –
Vanliga arbetshästar,
vem vet vad de tänker på?

*

Mitt hjärta är hett som en masugn
och kallt som ett fattighus.

*

Gud har i sin fotografiateljé
ett mörkrum som heter Getsemane.

Att vi som kan Ferlin sjunger vidare är ju självklart. Men jag tror att också andra kan vara med på noterna:

En skål, I bröder, som vilse vandra,
en skål för livet som rullar här.
Vi är väl lika så bra som andra
ty andra är inte som dom är.

Ja, till slut fick jag för mig att det finns en särskilt magnetisk kvalitet också i Nils Ferlins dikter. Jag hoppas ni håller med.

Sensommarhälsningar

Jenny Westerstrand

P.S.
Magneterna kommer att finnas att köpa på bibliotek och hos välsorterade bokhandlare. De är utgivna av Ohlsson & Lohaven AB. 046-15 80 58

Norrtälje på väg att få Ferlinstaty

– Norrtälje borde ha en Ferlinstaty! löd huvudrubriken på Norrtelje Tidnings kultursida i augusti 1982.

I år – sjutton år senare – har planerna äntligen börjat ta en fastare form. En kommitté, i vilken stadsarkitekten Anders Erixon, före detta läroverksadjunkten Lennart Jansson och undertecknad ingår, har lagt fram förslag om en staty i form av en byst som en lokal smideskonstnär, framlidne norrtäljebon Konrad Nyström, gjorde av den folkkäre skalden.

Ferlinbysten överlämnade Konrad Nyström ovannämnda år, 1982 (då Roslagsmuseet i Norrtälje också hade en stor och välbesökt utställning om skalden), till ordföranden i Nordströmska stiftelsen, Lennart Jansson, för att ingå i dess samlingar. Stiftelsen förvaltar framlidne färghandlaren Torsten Nordströms samlingar och anledningen till att Konrad Nyström skänkte sin Ferlinbyst till dessa var att Nils Ferlin och Torsten Nordström var nära vänner.

Avsikten är nu att med bysten som modell ta fram en större, gjuten kopia som sedan ska placeras på en pelare av den välkända Vätögraniten som bland annat finns representerad på flera platser i Stockholm.

Kommitténs förslag är vidare att statyn ska placeras i Nils Ferlins gränd som invigdes 1992. Om allt går enligt planerna kommer invigningen av statyn att äga rum i maj nästa år.

Hur Ferlinbysten ser ut framgår av detta nummers omslagsbild.

ESSE JANSSON

MANUSSTOPP
för nästa nummer av
Poste Restante
är den 25 mars 2000

Curt Enström till minne

Curt Enström finns inte längre med oss. Han reste så brått och vida. Han bor i ett annat land. Helt oväntat lämnade han oss i mitten av maj och vi i Nils Ferlin-Sällskapet känner oss mera vilsna och övergivna än på länge.

Ingenting blir längre som förut. Curt Enström var den som ordnade och ställde med allt. På något sätt personifierade han Nils Ferlin-Sällskapet och genomförde mycket under sina nästan 30 år i styrelsen.

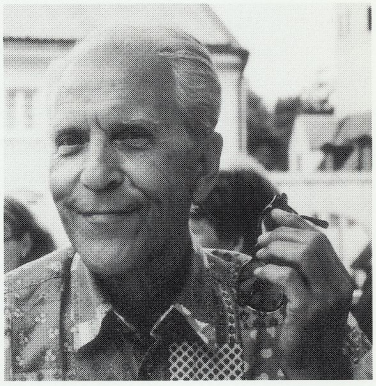
Curt Enström var född den 14 juni 1921 i Visby som nummer fyra i en brödraskara på sju. Han visade tidigt sin företagsamhet, bland annat genom att sälja *Gotlands Allehanda* och *Hemmets Journal.* "Fanken vet om jag ändå inte varit självförsörjande från sex års ålder", kunde han utbrista.

Efter realexamen och fyra krigsår i flygvapnet började han söka jobb. Han råkade hamna i Klara, på Gamla Brogatan, hos Barklund & Co. Genom sitt sätt att precisera sina löneanspråk fick han jobbet framför en stor skara andra intressenter: "Låt mig få visa vad jag går för ett par månader så får vi tala om betalningen då."

Genom tillfälligheter hade han då hamnat i den kontorsvarubransch där han 1951 skulle bli sin egen. Han importerade och sålde karbonpapper och plastprodukter för kontoret. Han fick hand om agenturen för Pilotpennorna och för Casios elektronik. Företaget växte också genom inköp av andra företag och överläts inför sin börsintroduktion på de tre barnen, Örjan, Tove och Peter. Han stod kvar som styrelsens ordförande men valde att efter dryga trettio år byta bana och etablerade sig då som innehavare av Galleri Couleur på Nybrogatan.

Curt Enström hade hela livet starka konstnärliga intressen. Efter hand kunde han också uppträda som en modern mecenat. Utåt mest uppmärksammat har det stora Pilotpriset blivit. Det började utdelas 1985. Birgitta Trotzig var den första mottagaren, Sara Lidman den senaste.

Men vi inom Nils Ferlin-Sällskapet menar ändå att det nog var just i vår krets som Curt utförde sin viktigaste insats. Han hade hittat fram till Ferlin redan under sin tid i skolan

Curt Enström

och har berättat om hur han en gång läste ur *Barfotabarn* i närvaro av biskopen. Under sina många år på olika befattningar i Sällskapets styrelse har han tagit mängder av initiativ. Tillsammans med Olof Ögren tog han initiativet till de två Ferlinstatyerna av Bejemark , den i Filipstad, den i Klara. Genom en storartad donation till Nils Ferlin-Sällskapet ville han se till att vi också skulle kunna ge ett årligt pris till trubadurerna vid sidan av det ursprungliga som ju genom medlemmarnas avgifter går till en svenskspråkig poet. Det har nu utdelats varje år sedan 1982.

De fina tallrikarna var hans idé och de pryder väl nu mångas hem och minner oss inte bara om Nils Ferlin utan också om Curt Enström. Lotteriet vid våra sammankomster var hans skötebarn och priserna kom som vi vet till stor del från hans galleri.

Med sin smittsamma entusiasm tänkte han på allt, från stort till smått. Han var för oss den perfekte värden, som såg till att alla hade det bra. Det var fart och go i honom. Han var rar och alltid glad. Och generös. Det lyste av generositet omkring honom. Det fick också vi i styrelsen erfara, när vi samlades i våningen på Nybrogatan.

Curts karisma var stor. Han skälvde av entusiasm vid någon nyupptäckt diktare och han läste högt för oss i styrelsen för att få oss att tycka som han. Och vi minns hans nästan barnsliga glädje när han lyckades. Det gjorde det ofta. Som Ferlin sade om Emil Manus, när han gått bort och inte längre fanns med på Café Cosmopolite: "Cafét var inte detsamma sen" så kommer vi också att kunna säga när det gäller Curt och Nils Ferlin-Sällskapet. Sällskapet blev aldrig detsamma sen....

JENNY WESTERSTRÖM

Årets Ferlinpristagare:

Eva Runefelt – en av våra mest bejakande författare

Även om Eva Runefelt ofta skriver om mörkret och döden, är hon i dag en av Sveriges mest bejakande författare. Hennes senaste diktsamling heter *Mjuka mörkret*. Här är mörkret "mjukt" för att de döda aldrig lämnar de levande och de levande aldrig lämnar de döda. De sistnämnda lever alltid bland oss, pratar med oss och är ständigt när oss.

Runefelt åstadkommer en mjuk och avgörande utvidgning av livet, som hon avbildar med hjälp av ett fragmentariskt, korthugget och framför allt kompakt språk. Hennes lyriska och begrundande verser lyfter läsaren till en värld som omedelbart känns som både outforskad och förtrolig, både gränslös och omslutande:

Eva Runefelt – 1999 års Ferlinpristagare.

De går i dagarna
med en tankspriddhet
som drar rummet till sig
Håll upp
Snart finner de döda något
att polera blankt
och kan dra sig undan
De sover inneslutna i mönster
i de levandes huvuden

("De sysslolösa döda", *Mjuka mörkert*, s. 26)

Eva Runefelt är född 1953, i Täby. Hennes första bok var romanen *I svackan*. Den publicerades 1975. Samma år publicerades hennes första diktsamling, *En kommande tid av livet*. Flera diktsamlingar följer: *Åldriga och barnsliga trakter* (1978), *Augusti* (1981), *Ur mörkret* (1983), *Längs ett oavslutat ögonblick* (1986). 1994 återkommer Runefelt med en prosabok, en samling berättelser med den runefeltska titeln *Hejdad tid*, alltså en tid som är hejdad för att tydligare visa sin gränslöshet. Det är en bejakad och bejakande tid.

En klar väg låter sig avtecknas från Runefelts första bok till hennes senaste. I början av sin skapande bana konfronterades poeten med situationer som orsakats av melankoli, trötthet och dödsupplevelser. I hennes tidiga texter ledde allt detta till en problematisk overksamhet. Men hon skrev då inte om själva döden eller om stora existentiella frågor. Hon valde i stället att lyfta fram en obekväm villrådighet som var blandad med känslor av upplösning och distansering.

När man följer Runefelt till hennes senaste böcker ser man hur det negativa har lämnat plats åt det bejakande, hur mörkret inte längre är ljusets motpol och hur det kalla avståndet fylls av närhet och kroppslighet. Men hennes språk förblir koncist, naket och kärnfullt, och det behåller alltid sina lugna men oerhört

säkra rytmer. Tystnaden får mer och mer betydelse för Eva Runefelt. Men det är inte en tom beckettsk eller en hotfull pintersk tystnad utan en tystnad skapad av kärleksfulla tankar och ömsint generositet:

Nattluften dämpar ljuden i sitt vatten
Lyftkranen rest över den fastighet
som bara finns liggande
i linjer

Ett klent blåbärsljus hittar
ett lakansveck
vid Högalidskyrkans damben

Allt faller ur en silkig timme
där hörseln letar efter fästen

("Lyftkran", *Längs ett oavslutat ögonblick*, s. 21)

Språkets materialitet och tankarnas angelägenhet har alltid varit viktiga sidor i Runefelts poesi. Men det är det självupplevda som snarare avgör både språkets egenart och tankarnas intensitet. Eva Runefelt utgår alltid från något som hon har upplevt. Hon låter det filtreras och finna sin plats i medvetandets och minnets rika väv innan det tas upp för att bearbetas och ges en lyrisk gestalt.

Den egna kroppen, känslor, dofter, ljud, färger, älskade personers bortgång, bestämda platser och särskilda tidpunkter lämnar sina spår och blir till utgångspunkter för poetiska vandringar, i vilka poeten bevarar det absolut nödvändigaste. Därför låter hennes poesi fragmentarisk, gåtfull och paradoxal. Men till skillnad från en poet som Paul Celan är det gåtfulla och mystiska i Runefelts poesi inte utestängande eller förbjudande utan snarare en dörr som tar emot och leder till en befriande öppenhet.

I denna öppenhet är ögonblicket, så viktigt och ständigt återkommande i Eva Runefelts dikter, inte ett sista fragment av tid, så som det ofta är fallet i den modernistiska poesin, utan bara kärnan av en tid som saknar yttersta gränser. Ögonblicket kan mycket väl vara en tidlös evighet. Det är här som de döda lever tillsammans med de levande, som bejakandet av världen överskrider Guds närvaro och alla bergepp om ursprung eller det definitiva slutet:

Vem drar det sista andetaget
ur munhålan
Det är den gamla sagan
Nu lämnar Gud den döende
som härbärge
och återgår till ingenting

("Härbärge", *Mjuka mörkret*, s. 41)

En stark men samtidigt rofylld känsla av glädje gör sig alltmer påtaglig i Eva Runefelts senare verk, en känsla av katarsis som följer en tragisk upplevelse. Den öppnar en värld som vill omfamna allt, framkallar en poesi som utgår från det omedelbara och konkreta för att i det, lugnt och otvunget, uppenbara det oförutsägbara, omätbara och omöjliga:

I värmen under kastanjeträdet
en lätthet när färgerna faller

En kropp till ingenting
och förnimmandet utan människa

("Minne intill Solvändan", *Mjuka mörkret*, s. 31)

VASILIS PAPAGEORGIOU

Månne en släkting till skalden?

I sin bok "Beskrifvning öfver norra delen af Stockholms län", som utkom1804-05, nämner författaren Fredric Vilhelm Radloff ett antal kyrkoherdar som tjänstgjort i Norrtälje församling. Bland namnen återfinns Olof Ferlin, född den 27 september 1757. Han blev präst 1781 och pastor i Norrtälje den 28 juli 1790. Sedermera kyrkoherde i Estuna (strax norr om Norrtälje) den 24 april 1799. År 1803 blev Olof Ferlin prost.

Med tanke på att Nils Ferlins farfar var präst ligger det nära till hands att tro att Olof Ferlin kan vara en tidigare släkting!

Släkten Ferlin har sina rötter i Dalsland och Nils Johan Einars farfar, Johannes Ferlin, var kyrkoherde i Färgelanda. Var Olof Ferlin föddes framgår tyvärr inte av Radloffs bok. Kanhända att någon av Nils Ferlin-Sällskapets medlemmar vet närmare besked.

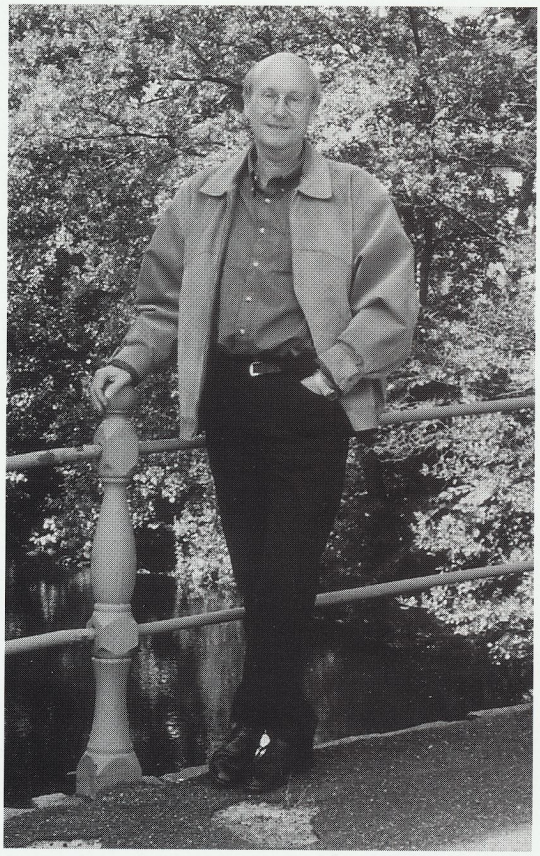
Skriv i så fall till undertecknad. Adressen är Länna Prästgård 6098, 761 93 Norrtälje.

ESSE JANSSON

Årets trubadurpristagare:

Rolf Mårth - ferlinsk eldsjäl i Filipstad

– Få se nu! ...riktnummer till Filipstad.....noll fem nio noll.. man måste ha koll.. bara att slå
– Hallå?!
– Mårth!
– Är det Rolf Mårth?
– Ja, det är det!
– Hej! Detta är Ove Engström som ringer från Stockholm och vill be att få gratulera dig till 1999 års trubadurpris.
– VAAAAAA!!!!!! (Ett spontant glädjeskri så trumhinnorna knollrar sig på undertecknad). Är det SANT?
– Jo! Och motiveringen är "för att han efter en sannskyldig metamorfos som trubadur under jubileumsåret -98 svarat för synnerligen pregnanta Ferlintolkningar, inte minst vid de båda jubileumskonserterna på Musikaliska Akademiens stora scen!"
– Jag blir alldeles stum. Ord känns fattiga vid ett sånt här tillfälle. Är det verkligen sant? När man tänker på tidigare pristagare – vilken ära att få finnas bland dessa personer!
– Det är du värd Rolf! Nu vill jag också passa på att hälsa Dig välkommen till Ferlinfesten på Nordiska Muséet, lördagen den 30 oktober, då du ska få ta emot priset – och än en gång ett stort grattis!

Rolf Mårth, Nils Ferlin-sällskapets trubadurpristagare 1999. Foto: Betty Sjöström

Något om pristagaren

Rolf Mårth är värmlänning, bor i Ferlins barn- och ungdomsstad, där han också är född och uppväxt. Redan från tidiga år ägnade han sig åt sång och musik, något som tog fart på allvar i tonåren, då Rolf medverkade i olika band.

Sång och gitarr var hans instrument och har så förblivit. På 70-talet var han verksam med krog- och dansmusik, med turnéer över hela Sverige och även i Norge och Finland. Åren 1976-1980 ägnade sig Rolf åt denna syssla på heltid.

Som en kontrast till detta fanns hans stora intresse för litteratur, där poesin kom att få en stor plats. Nils Ferlin var en person som Rolf hörde talas om redan i tidiga år, vilket inte är så konstigt i skaldens barn- och ungdomsstad, där många äldre människor berättade sina Ferlinminnen. Rolfs mor såg Ferlin uppträda i revysammanhang i Filipstad.

Rolf minns att filipstadsborna fascinerades av Ferlins suveräna sätt att själv läsa sina dikter med sin djupa stämma.

De vissångare Rolf först hörde sjunga Ferlins visor, var Gunnar Turesson och Anders Börje. I kombinationen av poesi och musik, låg naturligtvis visan nära till hands för Rolf och tog allt mer plats på krog- och dansmusikens bekostnad.

De visdiktare som funnits i hans hjärta från början är Dan Andersson och Nils Ferlin. Att

tolka visor och skriva musik till olika diktares verk, kom att fylla Rolfs tid från slutet av 70-talet. Visan kom att bli hans forum. Förfädernas spelmansmusik har han aldrig ägnat sig åt. Farfars far var en etablerad bygdespeleman, vars musik upptecknades och bevarades till eftervärlden. En av dessa upptecknare var visans nestor Gunnar Turesson. Detta var anledningen till Rolfs tidiga kontakter med Gunnar Turesson.

1990 gav Rolf Mårth ut sin vissamling "Att vara en visa", med egna tonsättningar av Nils Ferlin, Dan Andersson, Harald Forss, Karin Boye med flera, som Gunilla Jansson och Kjell Ekman från Ferlingruppen i Filipstad. Vissamlingen tillägnades en vissångare och kompositör som Rolf hade mycket kontakt med på senare år, Tor Bergner – Broder Tor.

En författare som Rolf samarbetat en hel del med är Harald Forss och han har tonsatt ett 20-tal av hans dikter. De framträdde även tillsammans med litterära program.

Rolf Mårth är också en av grundarna av Stiftelsen Harald Forss´ Minne, med säte i Örebro. Han är också suppleant i stiftelsens styrelse.

1983 startade Ferlingruppen i Filipstad sin verksamhet och Rolf har varit med från början, som sångare och musiker, manusförfattare och organisatör. Han har också uppdraget som sekreterare i Ferlingruppens styrelse.

1984 premiäruppfördes Rolf Mårths musikskådespel om Nils Ferlin, "På Fabians tid". Det sattes även upp 1985. Rolf medverkade själv i skådespelet i rollen som Ivan Speleman. 1986 sammanställde han ett program för Ferlingruppen kring Ferlins revyvisor från tiden i Filipstad, "Fabians revyvisor". Rolf medverkade i programmet tillsammans med Gunde Johansson, Jan Wikner och dragspelaren och pianisten Bror Frisk. Rolf Mårth och Bror Frisk framträdde för övrigt tillsammans under många år. Musikinslaget från programmet spelades 1987 in på en LP-skiva, även den med titeln "Fabians revyvisor".

1998 uppmärksammade både Nils Ferlin-Sällskapet och Ferlingruppen 100-årsjubilaren Nils Ferlin med olika program. Rolf Mårth ansvarade för planeringen, organisationen och marknadsföringen i Filipstad, vilket även innefattar en utställning om Nils Ferlin på Museet Kvarnen. Rolf ställer ofta upp som berättande och sjungande guide, när olika grupper gästar Filipstad för att titta på Ferlinstatyn, utställningen på Museet Kvarnen och Ferlinladan. Två personer som Rolf nämner med värme och som betytt mycket för honom med sin kunskap och nära känsla för Ferlin, är Nils Ferlins gode vän under alla år Gustaf Andborg och skaldens yngsta syster Ruth, Ruth Hladisch.

Förra året medverkade Rolf Mårth också med sina visor bland annat på de platser som är närmast förknippade med Nils Ferlin: Karlstad, Filipstad, Stockholm och Roslagen.

När Rolf Mårth framträder med sina visprogram, blir det oftast renodlade program kring Nils Ferlin, hans visor och dikter. Av hans tonsättningar till Ferlins dikter kan nämnas: "Faktum är nog–", "Looping the Loop", "En gammal cylinderhatt", "Fåfänglighet", "Nyss", "En visa till Kalle Knopare", "Hästar" och "Det finns så många gårdar".

År 1992 erhöll Rolf Mårth tillsammans med Bror Frisk Filipstads Gilles diplom som årets kulturprofiler i Filipstad.

Förra året erhöll Rolf Mårth, tillsammans med Ferlingruppens ordförande Gunilla Jansson, Filipstads kommuns kulturstipendium.

OVE ENGSTRÖM

PS! Rolf – en personlig önskan från undertecknad är att du den 30/10 på Nordiska Museet låter oss höra Din kongeniala tonsättning av *Faktum är nog*. DS

Varmt tack för följande gåvor till Nils Ferlin-sällskapet!

GERTRUD OSKARSSON	300:–
GRETIE WRETMAN, *ständig medlem*	100:–
ÅKE ÖSTERLUND, *ständig medlem*	50:–
KARL RIKARD RICHARDSSON	10.000:–

Vidare har influtit 550:– vilket sammanlagt bler en summa på 11.000:–!

NYSS

Nyss har jag läst i en tung gammal bok som min farfar predikat ifrån.
Farfar var präst, han – och schartauan – men jag är ett flarn och ett spån.

Ingenting, ingenting har jag och alls inga ting har jag gjort.
Och jag vet att jag inte har levat tillnärmelsevis som jag bort.

Nyss har jag läst i en tung gammal bok om Herren för orätt och rätt,
han som i tidlösa tider knöt sjustjärnans bandrosett.

Gyllene, tunga och höga har orden mej brusat förbi,
främmande ord som jag inte förstår i min intighets dagdriveri.

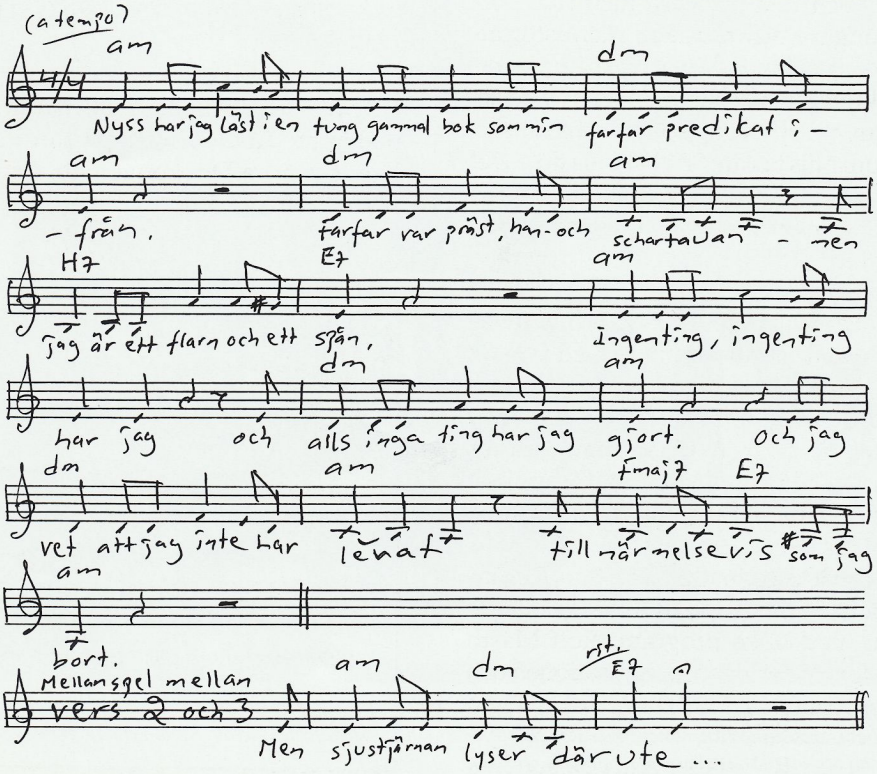
Men sjustjärnan lyser där ute...

Sjustjärnan lyser där ute som förr och tankarna flockas så tätt.
Nyss har jag flyttat från boken min blick och stirrat på farfars porträtt.

Sjustjärnan lyser där ute just nu – den lyser på farfars grav.
Den lyser på alpernas vita blom och på alla de mörka hav.

Ur Barfotabarn

NYSS *Text:* Nils Ferlin – *Musik:* Rolf Mårth

Stipendium till Ferlingruppen i Filipstad

Nils Ferlin-sällskapets styrelse har beslutat utdela ett extra stipendium på 5.000 kronor till Ferlingruppen i Filipstad för dess strålande genomförande av "Ferlin 100 år!" i Filipstad 1998.

Gruppens ordförande Gunilla Jansson är inbjuden att hämta stipendiet vid Ferlinfesten på Nordiska Muséet lördagen den 30 oktober -99.

Ferlingruppen är en kulturförening som grundades 1983. I gruppens verksamhet ingår att dokumentera Nils Ferlin, särskilt hans anknytning till Filipstad, och presentera hans liv och dikt genom utställningar och program. En permanent mindre utställning finns på Museet Kvarnen i Filipstad. Varje sommar under månaderna juni, juli, augusti visar Ferlingruppen sin stora utställning om Nils Ferlin på Museet Kvarnen.

Program av olika slag upptar en stor del av Ferlingruppens verksamhet. I början av 80-talet framträdde Ferlingruppen med musikskådespelet *På Fabians tid*, med Rolf Mårth som manusförfattare och Jan Wikner i huvudrollen som Ferlin/Fabian.

Av övriga program kan nämnas ett program kring Ferlins revykupletter, *Fabians revyvisor*, där Gunde Johansson, Jan Wikner, Rolf Mårth och Bror Frisk medverkade. 1987 spelades musikinslagen från programmet in på en LP-skiva. Dragspelaren och pianisten Bror Frisk har under åren varit en musikalisk stöttespelare inom Ferlingruppen. Idag framträder främst Ferlingruppens sjungande ordförande Gunilla Jansson tillsammans med Rolf Mårth, sång och gitarr och Mats Jansson, piano.

1998, Ferlins 100-årsjubileumsår, arrangerade Ferlingruppen utställningar och en rad program, som marknadsfördes över hela landet och lockade många besökare till Filipstad. Invigningen av Ferlinladan var en av de stora händelserna under året, liksom utgivningen av tidningen *Ferlinhälja*. Utöver Ferlingruppens egna medverkande märktes gästartister som Ove Engström, Torgny Björk, Thorstein Bergman och Göran Fristorp.

Några av Ferlingruppens medlemmar samlade utanför Museet Kvarnen. Från vänster Ragnhild Ånman, Stenåke Kristiansson, Carin Wikner, Bror Frisk, Rolf Mårth, Mats Jansson, Per-Arne Ericson, Anna-Lena Petersson, Gunilla Jansson och Stig Lindström. Foto: Jan-Erik Sthålberg

Ferlin i Filipstad

Nils Johan Einar i bild, ord och ton

Ännu har inte Nils Ferlin hunnit fylla 101 år. Ferlingruppen i Filipstad har fortsatt att fira 100-årsjubilaren med utställning och visprogram.

De flesta programmen har hållits vid Ferlinladan, en gång i tiden platsen för Cirkus Tigerbrands föreställningar, där succén var klappad och given.

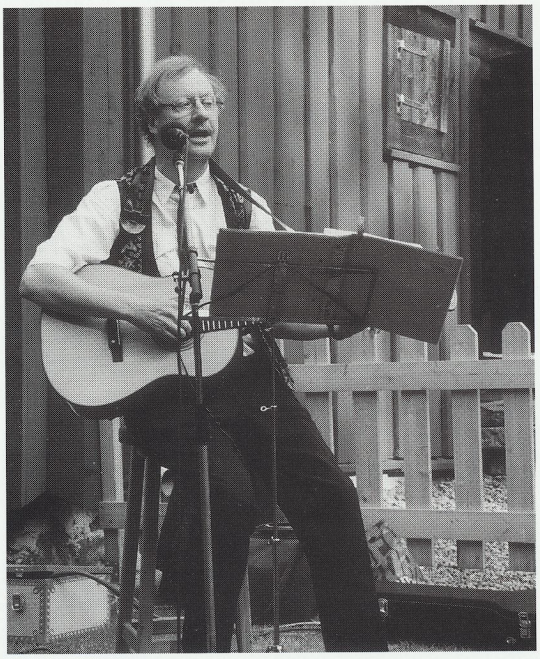
Den stora utställningen om Nils Ferlin visades på Museet Kvarnen under juni, juli och augusti och har blivit en av de stora turistbegivenheterna i Filipstad. Något som tillsammans med skalden på sin soffa vid Skillerälven, sätter en ferlinsk prägel på Filipstad.

Visprogrammen inleddes under Ferlindagen första lördagen i juli, då Ferlingruppen arrangerade program både på Abborrberget och vid Ferlinladan. Gästartister under Ferlindagen var Anders Stävarby och Bengt Hoffner. Anders Stävarby framträdde främst med egna visor och Bengt Hoffners program upptogs till största delen av egna Ferlin-tonsättningar. Kjell Ljungqvist och Stewe Pettersson medverkade för fjärde året i rad på Abborrberget med sång, dragspel och gitarr.

Äntligen, kan man säga om Jan-Olof Anderssons gästspel i Filipstad. Han har inte tidagare funnits med på programmet. Nu blev det av och det var något som verkligen uppskattades av publiken. Jan-Olofs varierande program av högsta musikaliska kvalité, vill man beteckna som en konsert, där röst och gitarrspel förenades till en skönklingande enhet.

Jag lärde mej gå på händer...

Ove Engström är ingen främmande artist i Filipstad, där han i år medverkade för femte året i rad. Ove presenterade ett rent Ferlinprogram och vad kunde varit mer passande än att ge programmet vid Ferlinladan titeln "Jag lärde mej gå på händer...". Han inledde med sin fina tonsättning av "Cirkus", slog an en ton och "succén var klappad och given". Ove Engström går hem hos publiken med sin röst, sitt gitarrspel och sina tolkningar. Dessutom är han en förstklassig formare av musik till Ferlins dikter. "Barfotabarn" är en annan av hans vispärlor.

"Jag lärde mej gå på händer...". Ove Engström framträdde vid Ferlinladan i Filipstad. Foto: Rolf Mårth

Ferlingruppen, med Gunilla Jansson, sång, Rolf Mårth, sång och gitarr och Mats Jansson, piano, avslutade programserien den 5 augusti. Även Ferlingruppens program innehöll dikter och visor av enbart Nils Ferlin. Gunilla Jansson framförde bland annat "Ser du...", med musik av Jan Wikner, "Kan du höra honom komma" (Gunde Johansson) och "Hästar" (Rolf Mårth).

Av Rolf Mårths visor i programmet kan nämnas "Skymning", med musik av Gunde Johansson, samt de egna tonsättningarna "Fåfänglighet" och "Nyss".

Från Rhudin till Alfvengren

Innan Ferlingruppens avslutningsprogram, hann man med att presentera några andra medverkande.

Kenny Ludvigsson spelade en hel del av Ferlins visor, men presenterade också den värmländske författaren Stig Berg i ord och ton. Stig Berg har blivit tonsatt av andra, även av Kenny, men skrev även egen musik till sina dikter. Några av dessa har Kenny Ludvigsson samlat i vissamlingen "Du ga mäj di hann".

Kenny Ludvigsson sjöng visor av Ferlin och Stig Berg. Owe Clapson, som för övrigt driver Fridolf Rhudin-muséet i Munkfors, bjöd på paralleller mellan Rhudin och Ferlin. Foto: Rolf Mårth

Owe Clapson kom som en frisk fläkt och bjöd på sina tolkningar och imitationer av Fridolf Rhudin. Här fick vi uppleva paralleller mellan de två revyartisterna Rhudin och Ferlin. En gemensam nämnare var revyvisan "Om man inte har för stora pretantioner", som finns i Ferlins kupletthäfte "2 st. visor ur Fabians senaste repertoar", 1930. Fridolf Rhudins version har säkert de flesta hört.

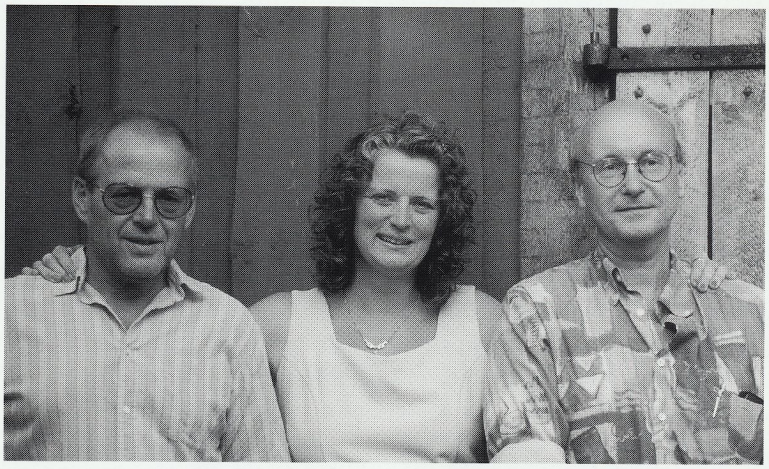
Susanne Alfvengren gjorde ett starkt intryck på publiken med sitt program. Hon inledde med Ferlin, men sedan handlade det om hennes egna texter och musik. Hon besjälas av ett djupt engagemang. Det hon framför känns äkta, hennes texter blir till en enhet. Det gav de långa och varma applåderna bevis på.

Susanne Alfvengren fångade publiken med sitt innerliga program. Foto: Rolf Mårth

Årets Ferlinsommar i Filipstad har varit lyckad. Evenemangen engagerar inte bara den lokala publiken, utan lockar allt fler tillresande att uppleva Ferlin i Filipstad.

ROLF MÅRTH

Mats Jansson, Gunilla Jansson och Rolf Mårth från Ferlingruppen, avslutade sommarens programserie i Filipstad. Foto: Bengt-Olof Löf

Ferlin som skolprojekt

Gunilla Jansson är inte bara verksam som sjugande ordförande i Ferlingruppen, hon arbetar även som lärare på Strandvägsskolan i Filipstad. På skolan har man startat ett projekt kring Ferlin, som kommar att pågå under hela läsåret. I slutet av vårterminen ska man visa upp en utställning och en cirkusföreställning med Tigerbrand som förebild.

I projektet kommer barn i åldrarna sex till elva år, från förskolan och upp till femte klass, att samarbeta. Under svensklektionerna kommer man att studera Ferlin, läsa hans dikter och lyssna på hans egna uppläsningar på skiva.

Man får också tillfälle att skriva egna dikter och inte minst arbeta med drama. Syftet är att framföra en egen Cirkus Tigerbrand-föreställning.

Under musiklektionerna kommer barnen att få lyssna till Ferlins visor och själva sjunga, spela och skapa musik.

Vid vårterminens slut kommer barnen att visa upp vad de skapat under sitt Ferlinprojekt. Att barn i olika åldrar ska samarbeta finns inskrivet i läroplanen. Gunilla Jansson och fem andra lärare kommer att arbeta med projektet, som totalt involverar 75 barn vid Strandvägsskolan.

ROLF MÅRTH

Gunilla Jansson har ansvaret för ett Ferlinprojekt med 75 barn i åldrarna sex till elva år. Foto: Bengt-Olof Löf

FERLIN PÅ SKANSEN

Ferlinvän! Söndagen den 3 oktober är ett datum Du ska notera i almanackan. Då bör du bege dig till Skansen, närmare bestämt till Högloftet där eftermiddagen mellan 13.00 - 15.00 helt kommer att gå i Nils Ferlins tecken.

Ferlinsällskapet finns på plats och på scenen framträder bland andra Ove Engström, Tor Englund och Monica Lilja och bjuder Ferlin i ord och ton. Servering av kaffe, smörgåsar med mera.

Arrangör är Skansen och DELS (De Litterära Sällskapens Samarbetsnämnd).

När det var förbjudet att skriva om Nils Ferlin i Norrtelje Tidning

– Det är Ferlinväder, sa Ulf Bagge som tillsammans med Gisela Nordell svarade för den sångliga underhållningen vid årets Ferlindag på kyrkvallen i Länna i Roslagen den 8 augusti.

Regnmolnen hängde tunga över de medverkande och en publik som uppgick till närmare 200 personer. Men under programmets två timmar föll bara några enstaka stänk.

Arrangör för den traditionella Ferlindagen är Länna hembygdsförening och i år kunde ordföranden, Åke Söderman, hälsa en bygdens son välkommen att berätta om sina möten med skalden, nämligen Sören Larsson, journalist, författare och före detta TV-producent.

Sören, född och uppväxt i Länna – som på 40-talet blev Nils Ferlins nya hembygd – inledde sin journalistiska bana på Norrtelje Tidning för femtio år sedan, 1949. Dessförinnan var han vikarierande skrivbiträde vid Norrtälje tingsrätt där han uppmärksammade skaldens inköp av "styckegodset" Norrboda i Länna 1947.

Från mitten av 40-talet hade då Nils och Henny hyrt den lilla stuga i Lännaby som ligger granne med kyrkvallen.

Fick inte skriva om Ferlin!

När Sören började på Norrtelje Tidning fick han av chefredaktören Axel Ericsson veta att det var två saker man inte fick skriva om i den tidningen. Det var Nils Ferlin och – bridge!

I Ferlins fall berodde förbudet på att denne en natt ringt från Stadshotellet och väckt den sovande chefredaktören. Ferlin ville att Norrtelje Tidning skulle köpa en dikt av en nära vän till honom.

Gisela Nordell och Ulf Bagge framförde klassiska tonsättningar av Nils Ferlins dikter. I bakgrunden ses från vänster Sören Larsson, som berättade Ferlin-minnen, och Åke Söderman, ordförande i Länna hembygdsförening som årligen arrangerar Ferlindagen på kyrkvallen i Lännaby.

Axel Ericsson var inte upplagd för diktköp vid denna tidpunkt. Men de två diktarvännerna gav inte upp utan fortsatte att ringa och störa nattron för redaktör Ericsson, som blev rejält uppretad. Det hela blev inte bättre av att Henny följande dag ringde och ville sälja en dikt av Ferlin!

– Den här tidningen klarar sig bra utan några dikter av Nils Ferlin, svarade en uppbragt Axel Ericsson.

Året efter det att Sören Larsson börjat på NT, 1950, fick Nils Ferlin motta De Nios pris.

– Jag insåg ju att alla tidningar skulle skriva om detta, alla utom Norrtelje Tidning, så jag sa till chefredaktören att Nils Ferlin är ju i alla fall ortsbo. Jag kan väl få ringa och fråga vad han ska göra med pengarna?, berättade Sören Larsson.

Det gick chefredaktören med på och en nervös medarbetare ringde den berömde poeten.

– Dig känner jag väl till, sa Nils till en förvånad Sören.

En granne, bygdepoeten och hembygdsforskaren Theodor Eklund, hade berättat om Sören och om dennes far för honom.

– Vad ska du göra för pengarna, frågade Sören.

– Dom ska jag borra brunn för, svarade Nils, som avslutade samtalet med att det skulle vara roligt att träffas.

Uppskattade äkta religiositet

Det blev lunch på Norrboda och sedan följde flera möten, både där – och påStadshotellet i Norrtälje.

– Nils kunde sitta i timmar och prata, mest om sig själv och om Värmland. Men vi samtalade också om gemensamma bekanta.

En av Nils Ferlins nära vänner i Länna var den religiöse skalden Yngve Janson. De hyste en ömsesidig uppskattning för varandra.

– I religionen finns det så mycket hyckleri, jag uppskattar den som är äkta religiös. Yngve är äkta, sa Nils.

– Ferlin ser alla som lika och en sådan kommer vår Herre att ta emot med öppna armar, sa Yngve i sin tur.

– Men jag tror ju inte på återlösningen, sa Nils stillsamt.

Sören Larsson kände sig hedrad över att få tillhöra kretsen kring Nils och Henny. Men det var ibland svårt att höra vad Nils sa för han talade så otydligt, vilket var märkligt eftersom han var så tydlig när han framförde sina dikter, tyckte han.

Ibland "brände det till"

– Ibland kunde det bränna till emellan de två, berättade han. Som en annandag jul år 1951 eller 52. Jag hade kommit ut på lunch, vi pratade och tiden gick. Plötsligt säger Nils:

– Vad är klockan?

– Sex, svarar Henny.

– Vad bad jag dig om i morse? Jo, att påminna mig när klockan var fem, sa Nils argt.

Då skulle det nämligen sändas ett Ferlinprogram i radio. Nu var det för sent.

– Henny har så förskräckligt dåligt minne, sa Nils, varpå Sören replikerade att hon har väl inte dåligt minne, hon måste ju ständigt påminna dig!

1952 fick Sören Larsson anställning på Vimmerby Tidning. Innan han slutade på Norrtelje Tidning ville han skriva om Ferlin i NT. Intervjun gjordes. Sören tog också bilder, men när han en kväll satte igång att skriva kom en bekant och ville att han skulle komma med till Stadshotellet. Dit ringde snart Nils Ferlin och sa att han skulle komma dit. En gemensam vän var också där och snart drog hela sällskapet hem till denne. Här kärvade det dock till sig mellan bekantingen och paret Ferlin. Den förre lyckades dock Sören få därifrån.

– Trodde jag skulle lura honom!

Dagen därpå ringde skalden Einar Malm och berättade att Nils ringt och sagt att Sören tänker lura mig med sitt reportage. Sedan kom chefredaktören och berättade att Nils ringt och klagat på Sören.

– Jag ringde upp Nils, berättade Sören, och sa att jag har ingen tanke på att lura dig!

– Jag vill ha negativen, sa Nils.

Då blev Sören arg och förklarade att han struntade i att skriva. Han stoppade negativen i ett kuvert men på vägen till postlådan möter han Henny.

– Då kan du ta med det här kuvertet, sa Sören.

– Du kan behålla negativen, sa Henny som kände sin Nils.

Sejouren på Vimmerby Tidning blev inte så

lång, Sören återvände till Norrtälje en tid men kom sedan till Norrköpings Tidningar. Nils skickade bland annat samlingen Från mitt ekorrhjul med dedikation och de träffades ytterligare några gånger.

Reportaget bortglömt i 20 år

Men reportaget glömdes bort, det skulle dröja 20 år innan det äntligen publicerades – i Aftonbladet den 19 mars 1972!

Sören Larssons livfulla berättelse om sina möten med Nils och Henny Ferlin inramades av de två finsstämda Ferlin-tolkarna Ulf Bagge och Gisela Nordell som till gitarrackompanjemang framförde klassiska tonsättningar av skaldens dikter, däribland Tor Bergners kongeniala tolkningar av Gammal visa och Stjärnorna kvittar det lika.

– Broder Tor har gjort briljanta tonsättningar av Ferlins dikter, framhöll Ulf Bagge.

Publiken fick också lyssna till Cornelis Wreesvijks mindre kända tonsättning av Djurgårdsmässa.

Desto mer känd är Torgny Björks tonsättning av dikten I folkviseton som också klingade ut över kyrkvallen, liksom På Arendorffs tid – som egentligen heter Kuplett – i Ferlins egen tonsättning.

Flera av Lille Bror Söderlundhs tonsättningar stod förstås också på repertoaren, bland annat En valsmelodi.

Det två timmar långa programmet avslutades med På källaren Fimmelstången, Ferlins hyllning till 1600-talsskalden Lasse Lucidor, en av hans inspiratörer, och en visa av Lucidor själv i Ulf Bagges tonsättning.

– En av de finaste Ferlindagar vi haft, summerade en nöjd Åke Söderman på hembygdsföreningens vägnar.

ESSE JANSSON text och foto

Lovordad Ferlinskiva!

"Ove Engström har aldrig varit bättre."
Dagens Nyheter

"Ove Engström är en utsökt formare av musik till Ferlins dikter."
Filipstads Tidning

"En enkel ödmjuk ton låter i varje dikt texten stå i centrum."
Västgöta-Bladet

"Pricksäkra tonsättningar ... raffinerat arrangemang."
Arbetet

"Utsökta Ferlintolkningar av Ove Engström."
Nya Norrland

Ove Engström "I Nils Ferlins gränd"

22 visor med text av Nils Ferlin

Barfotabarn – Med många kulörta lyktor – På Arendorffs tid – Katten i Penningby – Nils Ferlins Ölandsvals – En liten konstnär – Kärleksvisa efter Wivallius m fl

Specialerbjudande för Nils Ferlin-Sällskapets medlemmar!

***I Nils Ferlins gränd* finns både på CD och kassett.**

CD:n kostar 99 kr + 26 kr i porto och emb. (Ord pris 169 kr). Kassett 69 kr + 11 kr i porto och emb (Ord pris 117 kr).
Sätt in pengar på pg **81 18 44-0** eller skicka Din beställning till
MusiCant Records, Näsbelstigen 91, 165 71 HÄSSELBY. Tel 08-89 50 95

Curt Enströms minnesfond

Till Curt Enströms minnesfond har influtit 17.350:–, vilket vi i styrelsen tacksamt noterar . Dessa pengar kommer att finansiera ett extra stipendium på 5.000:– till Ferlingruppen i Filipstad och resten kommer att användas för att förstärka trubadurfonden, som på grund av de dåliga räntorna riskerar att urholkas.

Rikard Richardson har också han bidragit till att förstärka trubadurfonden med 10.000:–, vilket vi är mycket glada för.

De medlemmar, som vill hedra Curt Enströms minne, kan göra detta genom att köpa Ferlin-tallrikar, som fortfarande finns tillhanda på Couleur konsthandel. Antingen genom att köpa direkt, adress: Nybrogatan 14, 114 39 Stockholm, eller genom att ringa och beställa och be att få dem hemskickade mot postförskott. Telefon 08/660 68 03. Priset är 100:–/tallrik, samt eventuellt portokostnad.

Det finns tyvärr bara 20 hela serier kvar – så först till kvarn.....

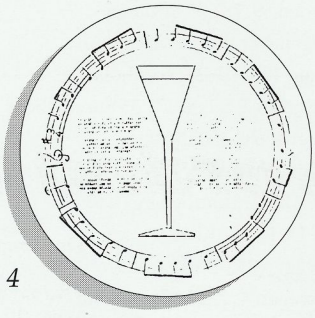
I övrigt finns ett större antal exemplar av nr 2, 3, 5 och 6 kvar att köpa.

Couleur konsthandel förestås av Curt Enströms barnbarn Peder Enström.

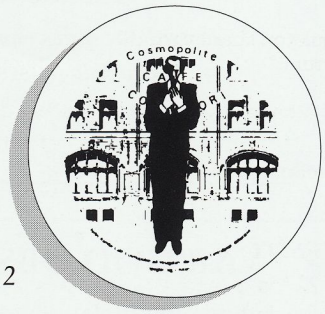
Annika Luttropp, sekreterare

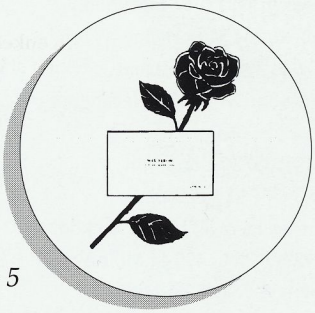
Nr 1

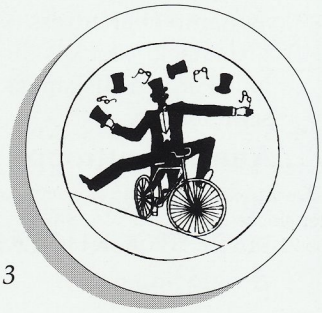
Nr 4

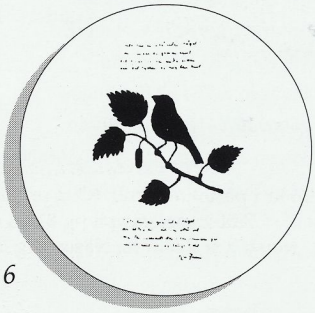
Nr 2

Nr 5

Nr 3

Nr 6

Nya medlemmar

Albenius Görlin, Lola, Lomtorpet, 783 21 Säter
Andersson, Eivor, Djursholmsvägen 51, 183 52 Täby
Bagstevold, Yvonne, Edinsv. 2, 1 trp. ned, 131 45 Nacka
Bekke, Arnold, Målarvägen 36, 197 30 Bro
Blomqvist, Birger, N.Gyllegatan 16 B, 784 35 Borlänge
Blum, Michael, Tillfällegatan 3 A, 761 30 Norrtälje
Borg, Roland, Persgårds väg 16, 784 55 Borlänge
Bornström, Margareta, Norra Gylleg. 16 B, 784 35 Borlänge
Callerfjord, Gittan, Kullbäckstorpsv. 4, 435 42 Mölnlycke
Carlberg, Barbro, Nockeby kyrkväg 50, 167 74 Bromma
Ekmark, Frank, Falkvägen 2, 468 33 Vargön
Eriksson, Karina, Pilotgatan 27, 128 32 Skarpnäck
Gutafsson, Jan, Sölversväg 3, 784 55 Borlänge
Gustafsson, Lars, Pligg Eriks väg 9, 784 56 Borlänge
Hammarqvist, Lars-Eric, Logatan 2, 784 50 Borlänge
Hellsing, Ulf, Brahegatan 54, 114 37 Stockholm
Jansson, Gunilla, Hektorshyttan 2, 682 91 Filipstad
Johannesson, Monica, Alvägen 21, 435 37 Mölnlycke
Johansson, Mats, Hovgården 69, 781 93 Borlänge
Karlsson, Birgit, Violinvägen 4 D, 435 44 Mölnlycke
Kronvall, Sune, Hornsgatan 156, 117 28 Stockholm
Lindblom, Karin, Järnvägsg. 26, 2 tr.ö.g. 172 35 Sundbyberg
Lindén, Ingegerd, Hötorget 4, 682 30 Filipstad
Lindström, Harald, Halvarstorp pl 863, 712 95 Grythyttan
Lodén, Ingrid, Ågatan 17, 172 62 Sundbyberg
Lundh, Bengt, Sorögatan 13, 164 41 Kista
Lundgren, Brita, Dellensvägen 27, 120 58 Årsta
Magnell, Elisabeth, Värtavägen 4, 115 24 Stockholm
Nordell, Gisela, Matrosbacken 11, 117 67 Stockholm
Persson, Bengt, Snesgatan 10, 784 54 Borlänge
Persson, Stig, Penngränd 8 E, 302 71 Halmstad
Petersen, Bengt, Föreningsgatan 34, 254 41 Helsingborg
Richter, Carita, Nåsgatan 2, 784 65 Borlänge
Rosengren, Bodil, Föra 1141, 387 91 Borgholm
Rosengren, Pehr, Föra 1141, 387 91 Borgholm
Rosfelt, Göta, Gammelgårdsvägen 48, 112 64 Stockholm
Sand, Birgitta, Furuhällsvägen 27 C, 435 44 Mölnlycke
Sköld, Willy, Solbacksgatan 58, 784 75 Borlänge
Sällström, Agneta, Valhallsvägen 12, 754 40 Uppsala
Tejos, Kerstin, Munkebäckstorget 2, 416 73 Göteborg
Thunander, Ingrid, Spjutvägen 8, 783 50 Gustafs
Tyllström, Ingmari, Västanvägen 7, 784 62 Borlänge
Wahlgren, Barbro, Skånegatan 107, 116 35 Stockholm
Wahlman, Lars, Utmarksvägen 27, 3 trp., 151 53 Södertälje
Westlund, Joakim, Vegagatan 15 A, 761 32 Norrtälje
Wilsborn, Börje, Ekstigen 26, 574 50 Ekenässjön
Zander, Ing-Marie, Klockargården Håtuna, 197 92 Bro
Ågren, Bo, Hillepersväg 15, 784 75 Borlänge
Arvika kommun, Storgatan 20, 671 31 Arvika

Observera!

Det inbetalningskort som medföljer även detta nummer av Poste Restante innebär inte att Du som redan betalt Din årsavgift ska göra det ännu en gång – vilket har hänt. Kortet är avsett för Dig som kanske glömt betala eller föredrar att betala under hösten – eller kanske det tidigare kortet har förkommit.

Du kan givetvis också använda det vid Din anmälan och inbetalning till middagen vid höstmötet lördagen den 30 oktober. Se sista sidan!

Medlem i
NILS FERLIN-SÄLLSKAPET
blir man genom att sätta in årsavgiften 100 kr
(*studerande och pensionärer* 75 kr)
på pg **35 21 55-6.**
Livstidsmedlem blir man för 900 kr.

Glöm inte att skriva namn och adress.
Skriv tydligt, texta, tack!

VAR GOD OBSERVERA

att alla meddelanden om ändringar av namn eller adress (skriv tydligt, texta, tack!) skickas direkt till Nils Ferlin-Sällskapets medlemssekreterare:

Annika Luttropp
Surbrunnsgatan 55, 8 tr
113 27 STOCKHOLM
☎ 08-32 99 84

Nils Ferlin-sällskapets årsmöte måndagen den 31 maj 1999

Årsmötet inleddes med en tyst minut för Curt Enström, som avlidit under maj 1999.

§ 1 Mötets öppnande
Sällskapets ordförande, Jenny Westerström, hälsade de närvarande välkomna och förklarade årsmötet öppnat.

§ 2 Godkännande av dagordningen
Dagordningen godkändes.

§ 3 Val av ordförande och sekreterare vid årsmötet
Till ordförande för mötet valdes Jenny Westerström och till sekreterare valdes Annika Luttropp.

§ 4 Val av två protokolljusterare
Evy Claesson och Henry Iserman utsågs till protokolljusterare.

§ 5 Fråga om mötet behörigen utlysts
Fastställdes att mötet behörigen utlysts.

§ 6 Verksamhets- och revisionsberättelse för 1998, samt fastställande av balans- och resultaträkning. Tor Englund redovisade att jubileumsåret 1998 gått med förlust på grund av 2 konserter på Musikaliska Akademien varav 1 gick med vinst och 1 gick med förlust, vidare kostade tryckningen och utskicket av Poste Restante nr 2/98 ovanligt mycket då det var ett extra tjockt jubileumsnummer, dessutom är bankräntorna nu mycket låga. Jarl Magnusson i Borlänge har dock på ett förtjänstfullt sätt hjälpt till att värva nya medlemmar och Sällskapet har nu fått cirka 200 nya medlemmar.
Balans- och resultaträkning, samt verksamhetsberättelse fanns återgivna i Poste Restante nr 1/99. Godkändes av årsmötet. Revisionsberättelsen fanns också återgiven i Poste Restante nr 1/99. Godkändes av årsmötet.

§ 7 Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen för verksamhetsåret
Styrelsen beviljades enhälligt ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.

§ 8 Val av ordförande och de styrelseledamöter, som står i tur att väljas i år
Till ordförande omvaldes Jenny Westerström (1 år). Till ordinarie styrelseledamöter omvaldes Tor Englund (1 år), Esse Jansson (2 år), Ove Engström (1 år) och Lars Löfgren (1 år). Vidare valdes Annika Luttropp (2 år, nyval) och Marianne Moll (2 år, nyval).
Till suppleanter omvaldes Karin Nordell (1 år), Karl Rikard Rickardsson (1 år). Vidare valdes Olof Ögren (1 år, nyval) och Monica Lilja (1 år, nyval).

§ 9 Val av revisor
Till revisor omvaldes Christer Knutson (1 år) och May Midfalk (1 år).

§ 10 Val av ledamöter till valnämden
Till valnämd omvaldes Eric Midfalk (sammankallande), Maj-Britt Carlson och Elisabeth Jönsson.

§ 11 Förslag till Ferlinpristagare 1999
a. Lyrikpris
Till 1999 års Ferlinpris (25.000:–) nominerades Kristina Lugn, Katarina Frostensson, Ingrid Sjöstrand, Torgny Lind gren, Tomas Tidholm, Rolf Aggestam, Siv Arb, Bengt Berg, Lars Löfgren och Per Wästberg.
b. Trubadurpris
Till 1999 års Trubadurpris (15.000:–) nominerades Per Sörman, Stefan Demert, Mats Paulsson, Rolf Mårth, Jeja Sundström och Evert Ljusberg.
Medlemmarna erinrades om möjligheten att inkomma med förslag senast den 13 augusti.

§ 12 Övriga frågor
Annika Luttropp informerade om att hon skickat in förslag på en litterär skylt om Nils Ferlin, som lämpligen bör placeras vid statyn vid Klara kyrka. Jenny Westerström har skrivit förslag på en text, där det är en kort presentation av Nils Ferlin och en av hans diktstrofer.
Om skylten sätts upp, kommer Sällskapet att få meddelande om detta i god tid.
Jenny Westerström meddelade att Esse Jansson tillträtt, som ny redaktör för Poste Restante, vidare berättade hon att DELS tidning Parnass/Allt om böckers senaste nummer innehåller en berättelse om Nils Ferlin.
Henry Iserman tog upp en applåd för styrelsen, som tack för det gångna jubileumsåret 1998, då Nils Ferlin skulle fyllt 100 år.

§ 13 Mötets avslutande
Ordförande förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet Annika Luttropp

Jenny Westerström, Ordförande *Justeras: Henry Iserman, Evy Claesson*

INBJUDAN

Sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till utdelningen av årets

FERLIN-PRISER

till Eva Runefelt och Rolf Mårth

lördagen den 30 oktober kl 18.00

i NORDISKA MUSEET

Stockholm

Prisutdelningen äger rum i museets samlingssal. Därefter förflyttar vi oss till serveringen i stora hallen där Nordiska köket svarar för middag bestående av Wallenbergare (kalvfärs) med hemlagad potatismos, skirat smör och ärtor, bordsvatten, öl eller ett glas vin, samt kaffe och kaka.
(OBS! Om Du vill ha fisk, vegetarisk rätt eller glutenfri rätt måste detta uppges vid anmälan!)
Priset för middagen är 225 kr

Anmälan sker genom insättning av 225 kr på Nils Ferlin-sällskapets postgironummer 35 21 55-6, och vara Sällskapet ***tillhanda senast*** den 21 oktober.
Tänk på att det tar posten ett par dagar att girera!
Eventuella avbokningar – eller eventuell senare anmälan – kan ske direkt per telefon till skattmästare Tor Englund, 08-580 174 69 (OBS! Även röstbrevlåda).
Detta måste ske allra senast den 26 oktober och åtföljas av inbetalning per postgiro.

Väl mött till en minnesrik Ferlin-afton i en stämningsfull miljö!

OBS! Museet är öppet och Du måste uppge i receptionen att Du tillhör Nils Ferlin-sällskapet!

Styrelsen

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet nr 2, 1999
Ordförande: Jenny Westerström, Studentgatan 9, 223 62 LUND. Tel 046-14 90 37
Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 177 71 JÄRFÄLLA. Tel 08-580 174 69
Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6

Redaktör för **Poste Restante**: Esse Jansson, Länna Prästgård 6098, 761 93 NORRTÄLJE. Tel 0176-26 81 30
Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje.

ISSN 0345-9519